

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Derfor er der for mig ingen Tvivl om, at de seks Klager ikke er et Udtryk for, i hvilken Grad man fra Handelens og andres Side skruer Priserne i Vejret, men derimod et Udtryk for, at den Lov, som endnu er gældende, ikke har været fyldstgørende, og det fremgaar ogsaa af selve Prisaftaleudvalgets Udtalelser, der er optrykt som Bilag til det foreliggende Lovforslag.

Den ærede Ordfører var inde paa den Ordning, der i sin Tid blev truffet i Frugtbranchen, og vilde egentlig gøre den til Bevis for, at jeg udmærket godt kunde tiltræde, at Tilstedeværelsen af mindre Kvanta af de nødvendige Produkter skulde medføre en betydelig forhøjet Avance. Jeg vil hertil gerne sige, at ifølge de almindelig gældende Love vil altid en indskrænket Tilstedeværelse af Produkter medføre en Forhøjelse af Priserne. Men den Ordning, der dengang blev truffet, var ingenlunde Udtryk for, at vi i Handelsministeriet var tilfredse med Resultatet. Det var i Virkeligheden et Forsøg paa at begrænse en urimelig Avance. Det lykkedes i nogen Grad, maaske ikke tilstrækkeligt, men det, der opnaaedes, var, hvad det var muligt at opnaa under Hensyn til den bestaaende Lovgivning og den Imødekommenhed, der blev vist fra de paagældendes Side.

Den ærede Ordfører for Det radikale Parti (Hassing Jørgensen) udtrykte sin Velvilje over for Lovforslaget og tilsagde Villighed til at medvirke til dets Gennemførelse. Der var dog et Par enkelte Indvendinger, specielt med Hensyn til § 8, idet den ærede Ordfører mente, at den deri nævnte Anmeldelsespligt var overflødig, og at den vilde betyde, at man druknede i Papiradministration, og han ønskede, at Forholdet skulde vendes om, saaledes at det maatte være Kontrolraadet, der foretog de nødvendige Undersøgelser og slog ned der, hvor man mente, der var Grundlag derfor.

Jeg vil gerne hertil sige, at jeg kan ikke tilslutte mig denne Opfattelse. Det er min Mening, at dette, at de paagældende Sammenslutninger og Virksomheder, og hvad det nu drejer sig om, skal anmelde deres Aftaleforhold, netop i høj Grad vil bidrage til at gøre Loven effektiv. Det er min Opfattelse, at netop dette, at de skal anmelde deres Forhold, vil, hvis de selv er nogenlunde paa det rene med, at deres Prisniveau ligger for højt, bidrage til, at de straks søger at faa det reguleret ned paa det Niveau, som maa anses for at være passende. Og hvorfor skulde vi

egentlig faa en mere omstændelig og unyttig Administration her i Danmark end i Norge, hvor man paa ganske samme Maade kræver, at man skal anmelde disse Prisansættelser og Aftaler? Jeg tror, som sagt, netop, at selve denne Lovs Tilstedeværelse, og ikke mindst dens § 8, vil bidrage til, om jeg saa maa sige, at gøre Kontrolraadets Virksomhed noget mere overflødig end ellers. Jeg tror, det vil være uheldigt, hvis Kontrolraadet selv skal søge at finde de Virksomheder, som misbruger enten Vareknaphed eller deres Monopolstilling, og jeg synes, det vil være uheldigt, om disse Virksomheder, fordi Kontrolraadet ikke kan finde dem i Øjeblikket, maaske gennem Maaneder eller Aar skulde kunne fortsætte med en Trafik, som i høj Grad er prisfordyrende.

Men jeg glæder mig i hvert Fald over, at den ærede Ordfører for Det radikale Parti udtrykte, at det maatte være Lovens Opgave at hindre Misbrug, og jeg haaber paa, at det ved den Forhandling, der formentlig skal føres i et kommende Udvalg, vil være muligt at opnaa en saadan Enighed, at vi i hvert Fald kan faa en Lovgivning frem, der paa virkelig effektiv Maade kan røgte de Opgaver, som det har været Hensigten ved dette Lovforslags Fremsættelse.

Den ærede Ordfører for Det frie Folkeparti gav ubetinget Tilslutning til Lovforslagets Gennemførelse, og jeg takker for denne Tilslutning. Den ærede Ordfører vilde have Loven tidsbegrænset. Det ved jeg ikke om der er nogen Grund til, men det kan i hvert Fald ikke blive noget af det, der i særlig Grad vil komme til at skabe Vanskeligheder.

Til Ordføreren for Retsforbundet, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), skal jeg sige, at Kaffeplanen har intet som helst med dette Lovforslag at gøre. Kaffeplanen er et Forsøg paa at spare paa den meget knappe Valuta, der er til Raadighed, et Forsøg paa paa bedst mulig Maade at forsyne Befolkningen med Kaffe uden at gaa til et urimeligt Forbrug af Valuta. At saa Kaffen maaske er blevet daarligere og i visse Tilfælde dyrere, det er en Ting for sig — det sidste skulde vi altsaa kunne medvirke til at forhindre, naar dette Lovforslag blev gennemført. Men hele Kaffeplanen er en ren valutamæssig Foranstaltning.

Og naar den ærede Ordfører nævnte Briketfabrikken i Kaas, ja, saa synes jeg ikke, at man af Briketfabrikkens Regnskab kan se, at man har taget ganske urimelige Avancer, i hvert Fald er det ikke større